

Előfizetési díj

Vidékre postán vagy helyben házhoz
hordva:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 „
Negyedévre	3 „
Egy hóra	1 „

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik minden nap, az ünnepeket követő
napok kivételével.

Szerkesztői szállás:

Belső-farkasutca 76. szám, hová a lap szellemi részét illető
közlemények czimzendők.

Az értékes czikkeldijaztatnak.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Stein János könyvkereskedése, hová az előfizetések és hirdetések
küldendők.

Hirdetési díjak:

Őször hasábozott gármond sor 6 kr. ára
Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nagjobb
és gyakori hirdetéseknek külön kedvezményt is
nyújt a kiadóhivatal.

Hirdetéseket fölvesznek:

Bécsben: Oppelik Alajos (Wollzeile 22). Haasen
stein et Vogler Wien
Wallfischgasse nr. 10.

Nyilttéri osikkok

gármond sora után 25 kr. fizetendő.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

„KELET“

politikai és közgazd. napilap

nyolczadik negyedévi folyamára.

A „KELET“ előfizetési ára:

Okt.—decz.	3 frt.
Egy hóra	1 frt.
Egyes szám ára	5 kr.

Az előfizetés pénzek, legczélszerűbben pos-
tai utalvánnyal, kiadó Stein János könyv-
kereskedésbe küldendők.

Nyolcz egyszerre beküldött előfizetés után
tisztteletpéldánnyal szolgálunk.

A „KELET“ kiadóhivatala.

„Lónyai Menyhért napja.“

Pest, decz. 5.

A Deák-körnek ma egy történelmi jelentő-
ségi napja volt, melynek szerencsés, és utóhatása,
meg vagyunk róla győződve, sokáig jótékonyan érez-
hető leendő közéletünk terén.

Kevéssel az értekezlet megnyitására kitűzött
idő előtt megjelent a körben gróf Lónyai Menyhért
képviselő. Alig lépett át a terem küszöbét, s az egész
párt, egy lelkes, hatalmas éljen kiáltásban tört ki;
mindenkinek kezét szorítani vele, mindenki igyekezett
egy üdvözlő szót intézni hozzá. Az éljenzések zaja csak
akkor szűnt meg, midőn a Deák-kör elnöke meg-
nyitván az értekezletet, jelenté, hogy az újonnan
kinevezett kormány bemutatni kívánja magát, előbb
azonban „gróf Lónyai Menyhért képviselő“ kért szót.
Feszült figyelem közt az értekezlet tagjainak jelenté
ki, hogy ismét azzá lett, a mi eddig volt, ismét
azon állást foglalta el, melyet részéről legszebb-
nek tart; igérté, hogy buzgó tagja lesz, a párt-
nak ezután is, hogy valamint eddig a kormányon a
legfőbb igyekezettel törekedett a haza és nem-
zet javán munkálni, úgy ezután is az új kormány
iránt őszinte támogatással fog viselkedni, s kéri a
pártot, hogy legyen összetartó, kéri barátait, tegye-
nek felre minden személyes mellékleteket, mert
jöhettek idők, midőn ezen összetartásra a hazának
nagy szüksége leendő.

Leirhatlan a lelkesedés, melylyel az egész párt
ezen, a szó legnémesb értelmében hazafias nyilatko-

zatot, egy megsebzett férfi kebelnek a lélekemelő
önmegtagadását fogadta. Teljesen igaza volt a köz-
vetlenül utána szóló elnöknek, Porezel Bélának, mi-
dőn „az egész párt érzelmeit tolmácsolván,“ közö-
net, a legmélegebb hálát nyilvánítá a volt minis-
terelnök iránt, s felkérte őt, legyen ezután is a
párt munkás tagja. Utánna egyszerre csak telemel-
kedni láttuk Deák Ferencz alakját. A párt ün-
nepelt vezére oly megindult hangon, a minővel még
soha sem hallottuk szólani, egy gyönyörű beszédet
mondott, a melytől örökre kár, hogy nem vagyunk
képesek azt hiven a nyilvánosságnak átadni. Telje-
sen osztozik — így kezdő — ő is a tisztelt elnök el-
ismerési nyilatkozatában, s kötelességének tartja ki-
jelenteni, hogy az alkotmány visszaállításáért küzdő
hazafiak legelsőinek sorában foglalt helyet; ki a ki-
egyezés létesítésén a legfáradhatlanabb szorgalommal
közremunkált, ki annak keresztülvitelénél, s főleg a
legbonyolultabb pénzügyi kérdések megoldásánál a
legnagyobb szolgálatokat tette az országnak; ki a horvát-
slavon kiegyezésén s a határőrvidék polgá-
rosításán a leglankadatlanabb munkássággal dolgo-
zott; — hogy a férfiu gr. Lónyai Menyhért nemcsak
e pártnak, de az egész hazának hálájára tevé ma-
gát érdemessé. „Részemről — ezek saját szavai —
kishitűségnek, gyávaságnak tartanám ezt ki nem
mondani azon alaptalan rágalommal szemben, melyek
életét megkeserítették.“

A párt vezére után, ki ezuttal is eltalálta a
hangot, a melyen párthíveinek lelkéből szólhatott,
az új miniszterelnök, Szilágyi József emelt szót.
Elmondá, hogy ő nem kereste jelen állását, melyre
sokkal kevesebb érdemet s tehetséget vihet, mint a
mennyevel elődje méltán dicsekedhetik, hanem „a
fatum“ helyezé őt ide. „Mélyen meghatottak — úgy
mondá — tisztelt elődöm szavai, s nem tartom ez
ünnepélyes perczet alkalmasnak arra, hogy jövő irány-
zatunkról, melyek lényegileg tisztelt elődömmel
meg egyeznek, nyilatkozzam, legyen e nap egészen
gróf Lónyai Menyhért napja! S ezzel az új minisz-
terelnök volt elődével az egész párt meghatottsága
közét szorított.

Ismét Deák Ferencz szólalt fel, s az egész
párt nevében bizalmat nyilvánított a miniszterium
iránt, melynek tagjai az egész párt előtt kipróbált
hazafiakként ismeretesek; kijelenté, hogy e bizalom
állandó lesz irányunkban, s csak azon esetben szűn-
nék meg — a melyet azonban lehetlennek tart —,
ha ők az ország érdekeiről megelégedkeznek; e bi-
zalmat ő nem annyira a maga nevében igéri, mert
már erőteljes, s meglehet, hogy csak igen rö-
vid ideig élhet még lelkében a bizalom; „de a párt
— úgy mond — egészséges, a pártot betegségek nem
gyengítik el;“ e párt bizalmat s őszinteséget ígér
a kormánynak s ugyanazt várja tőle is meg.

nek Academiája nem létéből ki származott és ez vi-
lágban szélel terjedett Barbarus nevét, s hon-
jában is rettenetes kárát, kinek jelenthetem fájdal-
mát s mutathatom erről való orvosság kereső sup-
plicatiómat nagyobb reménységgel bé, mint a kitől
minden, hazánkunk közönséges javának s nemzetünk-
nek újjonnan meg épülésének indulatja és elő mente
a jó Isten után függ.

Minek okáért kegyelmes uram, hogy Acade-
mia erectioja felől való gondolkozásra ennyi orszá-
gos, súlyos és majd el viselhetetlen gondjai között
alkalmatosságot szolgáltatok Nagyságodnak, ne itél-
je Nagyságod teljességgel helytelenségnek és impor-
tunitásnak lenni, hanem méltóztatassék inkább kegyel-
mesen Fridericus Barbarossának, az scholák szabad-
sága első Authorának, imez motíváját egy szempil-
lantásig kegyelmesen szeme eleibe venni: tudniillik,
„ut cum omnes bona facientes nostram laudem et
protectionem omnimodo mereantur, quorum scientia
totus illuminatur mundus, et ad obediendum Deo
et nobis, ejus ministris, vita subditorum informatur,
quadam speciali dilectione eos ab omni injuria de-
fendamus“ etc. És abból im e két dolog, hogy tud
niillik a tudományunk gyarapodása (mely Academia
nélkül soha meg nem lehet), ékesíti és világosítja
meg az országokat, és hogy ugyan azon által kö-
szétettnek el (mely nélkül is nemzet ez föld hátán
a miénknél inkább nem szűkölködik) az subditusok
az Isten és fejedelmekhez való engedelmességre,
(melyre ismét most Nagyságodnak országglásának
kezdetiben vagyon legnagyobb szüksége), e két do-
log, mondok, a miképpen engem az Academianak le-
rajzolására indított, nem pedig (bizonyosságom ebben
az egekből az sziveknek formálójá és vizsgálójá) va-
lami egyéb haszon avagy méltóság keresés, mely én-
nékem érdemem felett Nagyságodtól meg adatott,

Ez rövid vonásokban képe a mai ünnepélyes
eseménynek; ez volt „Lónyai Menyhért napja“,
melyben a Deák-párt nem annyira a volt minis-
terelnöknek nyújtott elégtételt, mint inkább reha-
bilitálta őt azon megromlott lelkekből eredő
gyanúsítások ellenében, melyeket éppen azok emeltek
ellené, kiknek a feledésre leginkább volna szük-
ségek.

Kolozsvár, december 7.

× Mint e lap tegnapi távirata jelezte, gr.
Lónyai Menyhért a Deák-párt értekezletén
kijelentette, hogy tagja marad a Deákpártnak
s a kormányt üdvös tevékenységében támogat-
ni hajlandó.

Hisszük, hogy e nyilatkozat az emberi
természet törvényei folytán nagy önmeztagsá-
ba került, de mindenesetre méltó gr. Lónyai
Menyhért multjához. Támogatását ígérni azok-
nak, kik megbuktatták, csak a valódi honsze-
retet készíthet. E honszeretet, és nem egyé-
hűség vezérelte Lónyayt, mint kormányelő-
köt és ez vezérli, mint a Deák-párt egysze-
rű tagját.

A publicistáá, a nagy emberek pályája me-
redék magasságon és sötét mélységen visz át;
önfeláldozással és lankadatlan fáradsággal jut
a magasba és a mélységbe egy kis sikamlás
is letaszítja; a magasban nem nyer babért tö-
vis nélkül, és lenn bukásának fájalmát ritkán
osztja meg részvét. A nép, a közvélemény kit
állára emelt, ha egyszer lelejt őt, elfelejt
mindazt, miért egykoron újjongott érte; vál-
laira pedig ledobja emberét, mihelyt egy pil-
lanatra elfeledkezik a kitüntetett megisteltől-
ről, áldozta bár egész életét a közjóra. A nép
kegyét nehezen adja és könnyen elveszi. És
mi kegye? pusztá tisztelet, mely gyanuval ve-
gyül, mihelyt a közbizalom oly terhet rak
felkaroltjának vállaira, melynek javadalmait tu-
lajdonának vallja.

A nép elvei gyorsabban változnak, mint
a nagy hivatásra utalt egyesé: jaj pedig an-
nak, kit a közvélemény háta megett hagyott.
Szóval minden nép fukar a háladatosságban, s
önmagához méri emberei nagyságát.

Ez a közvélemény játéka, melynek min-
den nagyobb ember ki van téve s melyet rész-
ben eljátszott Lónyai gróffal is, részben mond-
juk, mert Lónyai részét sem érdemelte e já-
téknak; de a közvélemény a kárhóztatásban
mindig bőkezű. Hol és hányszor nem vádolta-

soha többet nem is kívánok, indítsa fel Nagyságo-
dat is egy fertály órácskát ez rajznak meg szemlé-
lésében el töltöni, és az építésnek könnyű voltát
ebből eszébe vén az Academia erectiójához kez-
deni. Segélje ez gyönyörűsége és szükséges jóra a
felséges Isten Nagyságodat kegyelmes uram!

Egy magyar Academianak le rajzolásá.

I. Az Academiák, Collegiumok és Scholák szük-
séges voltáról és akadályairól másutt eleget szólván*),
itt csak azt illik meg látnunk, miképpen cseleked-
hesse meg azt az magyar nemzetben valamely kegyes
fejedelem, hogy más nemzetek példájára nekünk is
ne csak collegiumunk, mint eddig, hanem ugyan
Achademiánk, s lehessen, még pedig vagy semmi
vagy igen kevés költséggel.

II. Mivel pedig az Collegiumokat az Acade-
miáktól 1. a preventus nagyobb volta, 2. a tanítók-
nak többége, 3. az ilyen személyeknek szabadsága
szokta megkülönböztetni: szükség, hogy a lehetetlen-
séget mindenik részről el hártssuk.

III. A preventus dolgát a mi illeti, mivel az
a fundamentum, legelsőben is azt kérdehetni: lehet-
né-e egy ilyen országnak, vagy ország fejedelmének,
a kinek ilyen rettenetes sarcot és esztendőnként való

*) Itt utal Apáczai „Oratio de summa scholarum neces-
sitate earumque inter Hungaros barbariae causis“ című bekö-
szöntő beszédére, melylyel az újon felállított kolozsvári colle-
giumban az igazgató tisztet 1656. nov. 6-dikán elfoglalta, s
mely azon kori kéziratban meg van a kolozsvári ref. collegi-
um Apáczai által ajándékozott s az említett napon saját kezé-
vel megkezdett emlékkönyvében; utal továbbá „Oratio de stu-
dio sapientiae“ című beszédére, melylyel a gyula-fejérvári col-
legiumban 1653. november havában székelt elfoglalta, s mely
Utrechtben 1655-ban kinyomtatva „Magyar Encyclopaediá“ ja
mellett megjelent, valamint Encyclopaediája több helyére is,
hol egy hazai tudományos egyetem (Academia) szükséges volt-
tát fejtegeti.

tott Lónyai nyilván és suttomban a legpisz-
kosabb ráfogásokkal, holott ép a vádlók hívei
között akadt a többek között egy Jókai, ki őt e
vádaktól tisztára mosta. Most megbukott, nem
azért, mert rosszul kormányzott, nem azért, mert
a párt megvonta tőle bizodalmat, hanem pusztán
azért, mert minisztertertsaival nem tudott
mindenben egyetérteni, mert nem volt modora
megnyerő, melylyel mindenkit hívei közé lán-
czoljon le.

Nem akarunk félreértetni, mi igaz hívei
vagyunk az új miniszteriumnak és azt tartjuk,
bármily nagy kárát érzi is hazánk kormánya
az oly nagy ember távozásának, mint Lónyai,
az egyetértés a miniszteriumban tulesz a vesz-
teségen. Keresztül esvén tehát a krízisen, nem
annyira a miniszteriumunkon esett káron saj-
nálkozunk, hanem azon, hogy bukásában Ma-
gyarország egyik nagy emberét nem követte
kellő részvét, sőt inkább káröröm.

Igaz különben, hogy nehéz volt olyan mó-
dot választani, melylyel meg legyen tisztelve a
a távozó és meg nem sérte a fellépő minis-
terelnök. Két miniszterelnököt egyszerre tisz-
telt meg, valamelyik népszerűségének csonki-
tása nélkül szerfelett nehéz. Egy rokonszenves
tüntetés ártott volna az új cabinetnek s vele
az országnak s csak egy embernek használt
volna. Forgott azonkívül más ok is fen. Lón-
yai hatalmas személyiségétől sokan féltek, azt
hitték, önszemélyének áldozatul dobja az or-
szággyűlés többségének egyetértését s külön
állást szervez, ellenséges állást foglalva el a
Szilágyi-kabinettel szembe. E feltevésnek, elgon-
dolván gr. Lónyai lesújtott helyzetét, azok által,
kiknek feje volt, nagyon is meg volt valószínű-
sége. Lónyai gróf azonban egyebet tett, legyőz-
te önmagában az embert és támogatását ígér-
te az új miniszteriumnak. Lónyai e tette örök
tanúsága marad, hogy hónap valóban hívebben
szereti; mint önmagát. E nyilatkozata után a
nemzet rokonszenve nem ellenszenv az új kor-
mány iránt; s meg vagyunk győződve, hogy
Lónyainak e tette, számára sok szívet hadi-
tott. Kívánjuk hódítson jövőre is; legyen oly
igaz fia hazájának, mint pártunk egyszerű tag-
ja, mint a milyen igaz jóakarója volt mint
miniszterelnök. Részünkről a jelszó: őszinte
támogatás az új krmány iránt, tisztele a hon-
nagy embereinek.

— Hivatalos lapból: Magyar minis-
terelnök elterjesztése foytán: személyem körüli

adót kell fizetni, abban módja, hogy egy Academiá-
hoz meg kívántatott preventust mostanában rendel-
hetne? Mely kérdésre hogy megfelelően, legelsőb-
ben is az Academiák között lévő különbségeket kell
meggondolnunk. Melyek közül noha egyik a másik-
nál sokkal gazdagabb, mint az Angliaiak a Belgi-
umiaknál és az Scotiaiaknál, sőt ugyan azon ország-
ban is egyik a másiknál: mind az által az acade-
miaságok mindenik csak egy, mivel az preventus
nem az formalitásra, hanem csak az materiájára tar-
tozik az Academianak.

Annak okáért az szegényebb rendű Academiá-
kat véren mi fel az iránt példán, azt merem mon-
dani, hogy avval az preventussal, melyet esztendő-
nkint Fejérvárat az fejebb való esztendőnkben, az
örök emlékeztető Bethlen Gábor halálától fogva
az professorok, mesterek és deákok pericipiálnak,
egy pénz augmentatio nélkül (csak jó rendben álli-
tották volna mind az scholát mind az preventust)
tiz professorokat, vagy tizenegyet, és száz alumnus
deákokat tarthattak volna; mely személyek egy egész
Academiát töltek volna az számra nézve; sok ex-
spectansok és az nagy frequentiára nézve sok neme-
sek és idegen vallásuak is confuáltak volna. Az ti-
zenegy professorok pedig ilyen rendben löttek volna:
Theologiae professor 2, Hebraeae et Orientalium
Lingvarum 1, Graecae 1, Jurisprudentiae 1, Medi-
cinae 1, Ethicae et Politicae 1, Physicae 1, Mathe-
seos 1, Dialecticae 1, Eloquentiae et Historiarum 1.
Melyek többet tehetének volna ám az eddig való
egy s két nagy fizetésű professornál és három négy
trivium tanító mestereknél.

(Folyt. köv.)

miniszterem b. báró Wenckheim Bélát, országos pénzügyminiszterem b. Kerkapoly Károlyt, belügyminiszterem b. Tóth Vilmost igazságügyminiszterem b. Pauler Tivadart, közmunka- és közlekedésügyi miniszterem b. Tisza Lajost, vallás- és közoktatásügyi miniszterem b. Trefort Ágostont, horvát-szlavon-dalmát-oroszági miniszterem b. gr. Pejacsovich Pétert újlag kinevezem, illetőleg ezen, eddig is viselt állásaikban megerősítem; — végre földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterem b. ifjabb gróf Zichy Józsefet, fiúmei magyar-horvát-tengerpartikormányzót ezennel kinevezem; — a honvédelmi miniszterium ideiglenes vezetésével egyelőre miniszterelnökömet bizván meg. Kelt Budán, 1872. évi decz. hó 5-én.

Ferencz József, s. k.

Szlávy József, s. k.

Lónyai Menyhért gr. a Deákkörben.

Pest, december 5.

A Deákkör ma esti hat órakor tartott értekezletét nagyon látogatott volt. A párt minden nevezetesebb tagja, ugy szintén a kormány is jelen volt. Már hat órakor a tanácskozó teremben volt összegyűlve a párt, hova a volt miniszterelnökök vártak, kit a kör elnöke hívott meg hivatalosan. Lónyai Menyhért nem utasította vissza a meghívást s kevéssel hat után meg is jelent a körben. Beléptekor a párt zajosan megéljengette s néhány percig kellett várni, míg a miniszterelnök szízhöz jutott. Végre lecsendesült a hosszas éljenzés s Lónyai tartott egy meleg hangon és lelkesülten előadott beszédet, mely szó szerint így hangzik:

Tiszelt tanácskozány!

Engedjék meg nekem, hogy néhány őszinte szót mondjak most, midőn a nagy felelősséggel és gonddal járó hivatalos állásomtól visszalépek s körünknek mint egyszerű tagja megjelenek: midőn ismét az lesz, a mit mindig a legszebb állásnak tekintek: egy önálló, független tagja a törvényhozásnak, (Éljenzés) ki ezután is saját meggyőződése szerint lelkiismeretesen fogom a törvényhozás terén is teljesíteni kötelességem. (Éljenzés) Ha visszatérek azon eseményteljes 6 évi működéseimre — mely reám nézve a kiegyezés megindításával vette kezdetét — nyugodt öntudattal mondhatom magamról, hogy mindig híven s fáradhatlanul igyekeztem teljesíteni hazám és királyom iránti kötelességem s nem egy nehéz feladat megoldásához tényleg járultam. (Éljenzés.) Beismerem azt is, hogy voltak visszatérő körülmények, melyek közt a legjobb akarat is megsemmisül, a tetterő magának utat törni nem volt képes, — s az utóbbi napokban pedig oly helyzet idéztetett elő, minél habozom nem lehetett minden személyes indokot félretéve, átengednem a tért és felelősséget azoknak, kik hivatra érzik magukat az ország kormányát egyöntetű és együttes működésben tovább vezetni s kik a párttól osztatlan támogatást várnak.

Ugy vélem nem csodálom, ha azt mondom, hogy az ország nagy józan többsége rendezett és megállapodott viszonyokat kíván. A hon minden munkás és vagyonos polgára üdvös törvényeket és szigorú intézkedéseket kíván a törvény pontos végrehajtásának és tiszteletben tartásának biztosítása végett; követel jó és rendezett közigazgatást is, igazságszolgáltatást, vagyon- és személybiztonságot, rendezett pénzügyet. (Helyeslés.) Szóval mindazon feltételeknek birtokába kíván jutni, melyek egy alkotmányos, előre haladó, s egyszersmind civilizált és rendezett állam kellékeihez nélkülözhetlenek, s melyek szükségesek arra, hogy mindenki szerzeményének és munkájának gyümölcsét nyugodtan élvezhesse, mert egy szellemileg és anyagilag előhaladott létben biztosított államnak szabad polgára kíván lenni.

Jól tudom, hogy a nehézségek nagyok, a teendők sora végtelen; érzem, hogy egyszerre mindent tenni nem lehet.

Hiszem, hogy a jelen kormány fölfogva helyzetem komolyságát, ezen irányt fogja követni, ennél fogva ezen irányban csekély erőm és szerzett tapasztalataim szerint támogatni fogom minden utógondolat nélkül.

A közjogi alapot mi teremttük, a kiegyenlítést mindaddig minden megtámadás ellen megvédtük: ez volt a zászló, mely egyesített, ennek védelmében taníthatatlanok leszünk, úgy hiszem, mindnyájan. De hogy ez bizonyíthatóan legyen, szükséges határozott öntudatos eljárás, a fontosabb elvi kérdéseknél a párt szolidaris eljárása, mi azonban nem zárja ki azt, hogy egyes kérdéseknél, melyeket az ország érdekében fontosnak tartok, egyéni meggyőződésem elhallgassam; így például a pénzügyi kérdéseknél fentartom meggyőződésemek nyilvánítását. (Éljenzés)

A többségnek s kormányának, nézetem szerint nagy és nehéz feladat jutott azon nagy átalakulási korszakban, melyet jelenben élünk, szemben azon eshetőségekkel, melyek bekövetkezhetnek, s melyek, ha akkor támadnak, midőn még gyengék, készülniük s meghasonlottak vagyunk, nemzetünk és államunk léte könnyen kérdésbe jöhet.

Ilyen körülmények közt azon többségnek s a kormányának, mely a hatalmat bírja, tudnia kell, mit akar. s azt következtetesen kivinni kötelessége; de hogy ezt tehesse, szükséges, hogy a kormány egyöntetű és a többség határozott támogatása biztosított legyen. (Helyeslés.)

Azok, kik bizalommal voltak irányomban a multban, fogadják ezért legőszintebb hálás köszönetem (Hosszas éljenzés) s egyáltalában mindnyájan tekintsek azt, hogy már most velünk egy sorban állók, mint egyszerű tagja a többségnek (Éljenzés), kit bizonyára eddig is csak a legjobb akarat és meggyőződés vezérelt, ki most már bizonyára senkinek utjában nem áll; tekintsek, hogy nekem, ki első ifjúságomtól kezdve folyton legjobb erőmet a közügynek szenteltem, most sincsen más szándékom, mint hogy hazám javát szűkebb hatáskörrel ugyan, de tehetségem és saját meggyőződésem szerint előmozdítsam (Hosszas élénk éljenzés.)

(Vége következik.)

Országgyűlés.

Pest, decz. 5.

A mult ülés jegyzőkönyve felolvasatván, észrevétel nélkül hitelesítették.

Elnök: T. ház! mindenekelőtt van szerencsém 6 felségének az országgyűlés intézett kegyelmes kir. leiratát bejelenteni, mely fel fog olvastatni.

E leirat így hangzik:

Mi első Ferencz József stb. Mintán őszintén kedvelt hívunket, tek. és nagyságos városnáményi és nagy-lónyai Lónyai Menyhértet sajtó kérelme folytán (zaj a székbalon. Zajos felkiáltások a jobboldalon. Halljuk!) magyar miniszterelnöki állásától kegyelmesen felmentettük, miniszterelnökönké őszintén kedvelt hívunket vitázó álmosdi és okányi Szlávy Józsefet, eddigi magyar földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterünköt nevezük ki; miről hűségteket ezennel értesítjük. Kikhez egybírnat királyi kegyelmünkkel állandóan maradtunk, Budán stb. Ferencz József gr. Lónyai Menyhért.

E leirat tudomásul vétetvén, a főrendekhez átküldetik.

Elnök ezzel kapcsolatban előterjeszti a miniszterelnök következő két levelét:

Nagyméltóságú elnök ur! Ó császári és apostoli kir. felsége folyó hó 1-én kelt legfelsőbb elhatározásával az összes miniszteriumnak hivatali lemondását legkegyelmesebben elfogadni, ennek folytán gr. Lónyai Menyhért urat miniszterelnöki állásától, saját kérelme folytán, legkegyelmesebben felmenteni, egyszersmind pedig mai naptól kelt /- alatt másolatban mellékelt legfelsőbb kizárattal engem magyar miniszterelnökövé legkegyelmezebben kinevezni, s az egyes miniszteri állomások betöltése iránti javaslat-tétellel legkegyelmesebben megbízni méltóztatott.

Eről Nagyméltóságod átlóleges tudomásul azon hozzáadással van szerencsém értesíteni, hogy az országgyűléshez e tárgyban intézett kegyelmes királyi leiratot holnap lesz szerencsém Nagyméltóságodnak kézbesíteni, valamint hogy a miniszteri állomások betöltése iránti legfelsőbb elhatározást annak leérkeztevel azonnal közölni fogom Nagyméltóságoddal. Fogadja stb. Budán, 1872-ik évi decz. 4-én, Szlávy József, s. k.

Nagyméltóságú elnök ur! Tegnap napról kelt átiratom kapcsán van szerencsém nagyméltóságodnak ó császári és apostoli királyi felsége f. hó 5-én kelt legfelsőbb elhatározását a miniszterium tagjainak kinevezése tárgyában hiteles másolatban tisztelettel átküldeni. Fogadja nagyméltóságod stb. Budán, 1872 decz. 5. Szlávy József, s. k.

A legfelsőbb elhatározások szövege a következő:

Kedves miniszterem Szlávy! Önt ezennel magyar miniszterelnököm kinevezem, s az egyes miniszteri állomások betöltése iránti javaslatát elvárom. Kelt Budán, 1872. dec. 4. Ferencz József, s. k. Gr. Lónyai Menyhért, s. k.

Magyar miniszterelnököm előterjesztése folytán személyem körüli miniszterem b. báró Wenckheim Bélát, országos pénzügyi miniszterem b. Kerkapoly Károlyt; belügyminiszterem b. Tóth Vilmost; igazságügyminiszterem b. Pauler Tivadart, közmunka és közlekedésügyi miniszterem b. Tisza Lajost, vallás- és közoktatásügyi miniszterem b. Trefort Ágostont; horvát-, szlavon-, dalmátországi miniszterem b. gróf Pejacsovich Pétert újlag kinevezem, illetőleg ezen eddig is viselt állásaikban megerősítem, végre földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterem b. ifj. gr. Zichy Józsefet, fiúmei magyar-horvát-tengerpartikormányzót ezennel kinevezem, a honvédelmi miniszterium ideiglenes vezetésével egyelőre miniszterelnökömet bizván meg. Az illetékhöz intézett kizárataimat további intézkedés végett ide zárom. Kelt Budán, 1872. december 5-én

Ferencz József, s. k.

Szlávy József, s. k.

A miniszterek erre, a ház nagy kíséretében megjelennék, s a házban zajos éljenzéssel fogadtatnak.

Szlávy József, ki korábbi székét foglalta el, az új miniszteriumot, a következő beszéddel mutatta be, melyet a miniszterek állva hallgattak végig: T. ház! O felsége engem magyar kir. miniszterelnökönek legkegyelmesebben kinevezni, miniszter-társaimat eddig vise lt hivatalaikban megerősíteni, illetőleg gr. Zichy József fiúmei kormányzót ipar- és kereskedelemügyi miniszternek kinevezni méltóztatván, van szerencsém magamat és miniszter-társaimat a t. háznak bemutatni, ajánlva magunkat a sz. ház jó indulatába és kikérve számunkra szíves közreműködésüket és támogatásukat.

Ugyhiszem a t. ház nem tartja szükségesnek, hogy ez alkalommal bővebben fejtegetsük elveinket, melyeket vallunk, irányunkat, melyet követni kívánunk: mert hisz a t. ház benünket egyenként mind ismer, ismeri az ala ot, a melyen a párt alakult, az irányt, a melyet a párt követ, a melynek kifolyásul tekintjük mi magunkat.

Ezen alapokat fogadjuk el mi is kiindulási pontul; ezen irányt fogjuk követni mi is, míg erőnk engedi; míg a t. ház többségének bizalmát birni szerencsések leszünk. De azt hiszem, méltán várja tőlünk a t. ház, hogy elmondjuk már most, mit kívánunk a jelenlegi folyamatban levő országgyűlési ülésszak alatt végezni, és mi ez iránt nézetünk. (Halljuk! halljuk.)

A nélkül, hogy alakulásunk első percében részletekbe bocsátkoznám, bátor vagyok egész általánosságban megjegyezni, hogy magunkéink vallva ama törvényjavaslatokat, melyek már is le vannak téve a ház asztalára, legelőször is szükségesnek tartjuk, hogy a fővárosok rendezéséről szóló tárgyalás alatt levő törvényjavaslatot bevégezzük, szükségesnek tartjuk a határörvidék polgárosítása következtében elmaradhatlan tövények meghozatalát: mind a hármát, mint olyant, mely az ország szervezetének befejezéséül szolgál.

Ezeket kívül főfeladatunknak, olyannak, melynek kiváló munkásságunkat kell igénybevennie, tartjuk az ország pénzügyeinek rendezését. (Élénk helyeslés.) E czébből már legközelebb bátrak leszünk egy kölcsön iránti törvényjavaslatot mutatni be a t. háznak (Mozgás a baloldalon. Halljuk! Halljuk a jobboldalon.)

Előre látván, hogy az 1873-ik évi költségvetés ez év lefolyta előtt tárgyalható és befejezhető nem lesz, bátrak leszünk felhatalmazást kérni a jövő év első negyedére, hogy méltóztatassék a t. ház megengedni az idők tovább szedését és megadni az állam kormányának további vezetésére szükséges eszközöket.

Következnek ezután az 1873-ik év költségvetésének tárgyalása és az elmúlt évek még eddig meg nem vizsgált zárszámadásainak megvizsgálása következik többrendbeli törvényjavaslat, a melyek egyes adónemeknek reformálására vonatkoznak, a mely törvényjavaslatoknál azon irányt kívánja a miniszterium követni, hogy a nélkül, hogy a jelen nemzedéket terheljük meg, a már tett és az ország, de leginkább a jövő kor érdekében megkívántató beruházásokra szükséges összegekkel, lehetségesé válnék az ország folyó és rendes szükségleteit arányba és egyensúlyba hozni az ország jövedelmeivel. (Élénk helyeslés) és hogy a nélkül, hogy az ország polgárainak bármely osztálya túlságosan vagy aránytalanul terheltséssék. elégségesek legyenek a rendes jövedelmek a rendes kiadások fedezésére. (Helyeslés.)

A kormány mulhatlanul szükségesnek tartja, hogy az ennyi idő óta függőben levő bankkérdés (Halljuk! Halljuk!) a törvényhozás hozzá járulásával még ez ülésszak alatt megoldassék. (Helyeslés.)

Ezen kívül elő fog kerülni több törvényjavaslat, a melyek bár nem kevésbé fontosak, de természetüknél fogva olyanok, hogy talán majd nem veszik annyira igénybe a t. ház idejét, és így az elősoroltak mellett tárgyalhatók lesznek.

Kiváratosnak tartjuk, hogy a bizottság, a melyet a t. ház házszabályainak átvizsgálására kiküldött, munkálkodását minél előbb befejezze, és hogy a házszabályok átvizsgálása még ez ülésszak befejezése előtt lehetséges legyen. (Helyeslés a jobboldalon.)

Ha sikerül mindezeket megoldanunk, úgy hiszem fogunk találkozni az ország részéről amaz elismeréssel, hogy ez ülésszak alatt teljesítettük feladatunkat.

Nehéz a feladat, a melyet én és miniszter-társaim magunkra vállaltunk, de tetűt ezt azon erős meggyőződésemben, hogy valamint a házbán, úgy az országban is a különböző politikai pártok mindannyian tiszta hazasítségéből indulnak ki és hogy egyedül a haza javát tartják szemük előtt. F. közös kiinduló pont és a közös végcél, mely felé törekszünk, úgy hiszem, lehetségesé fogja tenni, hogy különböző utakon gyakran találkozzunk, gyakran együtt haladjunk, a tanácskozássokban mindig megtartsuk a tárgyalásoknak, a higgadt-ságnak azon mértékét, mely szükséges arra, hogy együtt üdvösen haladhasunk. (Általános helyeslés.) Ujra ajánlva magamat és miniszter-társaimat a ház kegyébe, kikérjük támogatását. (Éljenzés.)

Az ülés eddigi folyamáról szóló jegyzőkönyv felolvasatván s a főrendekhez átküldetik.

Az elnöki előterjesztések után, melyek közt Orbán Balázs lemondása is foglaltatik az udvarhelyszéki kerület képviselőségéről: több kérvény között:

Deák Ferencz a 16 pénzügyi igazgatóság fogalmazói személyzetének folyamodványát nyújtja be fizetés-felemlés, és egybáti határörvidéken fekvő község kérvényét irtvány földelkért járó kárpótlás iránt

Ma d a r á s z József adóelengedés, Oláh Miklós a jezsuiták elűzése tárgyában nyújtának be kérvényeket.

Mind e kérvények a kérvényi bizottsághoz utasítottak.

Csaba Gyula a szokásos 30 nap fentartása mellett, Majthényi Dezső végleg igazoltatik.

Simonyi Ernő két havi szabadságát nyer-

Végül kihirdették a házszabályok átvizsgálására kiküldött bizottságra beadott szavazatok eredménye: Beadott 202 szavazat; üres volt 1. maradt 201 szavazat, ebből nyert Irányi Dániel 199, Péchy Tamás 199, Várady Gábor 198, Mihályi Péter 195; Perczel Béla 192, Zichy Antal 187; Paczolay János 167; Királyi Pál 167; Bánó József 155.

Az ülésnek egyéb tárgya nem lévén, az elnök azt elosztja. Legközelebbi ülés holnap d. e. 10 órakor. Napirenden lesz a fővárosok rendezéséről szóló javaslat tárgyalása.

Az ülés végződik 12 órakor.

A főrendiház ülése decz. 5.

Elnök megnyitván az ülés, a mult ülést jegyzőkönyve olvastatott föl és hitelesítettet.

Elnök jelenti, hogy a királyné november 19-ikén a főrendiház üdvözlő küldöttségét fogadván, a névnap üdvözléért köszönetét küldi.

Ezután fölolvastattak a gróf Lónyai Menyhért fölmentését és az új kormány kinevezését tartalmazó királyi kizáratok és kir. leirat.

Szlávy miniszterelnök ugyanoly tartalmu beszédet mondott, mint a képviselőházban, mely éljenekkel fogadtatott.

Elnök üdvözlö az 6 felsége által unjonnan kinevezett kormányt és a főrendiház nevében annak támogatását igéri.

Ülés vége 3/4 1 órakor.

Az állami számvevőszék előterjesztése az 1871. évi zárszámadást illetőleg.

Az állami számvevőszék három vastag kötetben nyújtotta be a képviselőháznak előterjesztését az 1871. évi zárszámadást illetőleg, s ez előterjesztésből érdekesnek tartjuk egyelőre az összehasonlítást közölni az előirányzatnak és költségvetési hitelnek a tényleges bevétellel és kiadással az 1871. évről.

Rendes kiadások.

A királyi udvartartás költségei az 1871. évi előirányzat szerint 3.650,000 forint, tényleges kiadás 3.649,679 frt 1 kr, az előirányzattal szemben a tényleges eredmény 320 frt 99 krral kevesebb. A kabineti iroda költségei az 1871. évi előirányzat szerint 60,829 frt, tényleges kiadás 60,744 frt 34 kr, s így az előirányzatnál kevesebb költött el 84 frt 16 krajczárral. A közúti kiadás Magyarországra eső része az előirányzat szerint 23.713,792 frt, tényleges kiadás 23.812,949 frt 65 1/2 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 900,842 frt 34 1/2 krral. Az államadossági évi járuléka az előirányzat szerint 31.543,200 frt, tényleges kiadás 30,021,403 frt 45 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 1.521,796 frt 55 krral. Az államadossági évi törlesztési járuléka az előirányzat szerint 1.180.000 frt, tényleges kiadás 1.161,131 frt 36 1/2 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 18,868 frt 63 1/2 krral. Az 1849. évtől 1867-ig tettleg fönállott központi kormány közlegeinek nyugdíjai az előirányzat szerint 280,000 frt, 371,313 frt 69 kr, s így az előirányzatnál több adatott ki 91.313 frt 69 krral.

A nyugdíjak az előirányzat szerint 2.455,466 frt, tényleges kiadás 2.406,738 frt 20 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 48,727 forint 80 krajczárral.

A főrendiház és képviselőház szükségletei az előirányzat szerint 800,000 forint, tényleges kiadás 1.289,347 frt 3 kr, s így az előirányzatnál több adatott ki 489,347 frt 3 krral.

Horvát Szlavónország belgazgatási szükséglete az előirányzat szerint 2.200,000 frt, tényleges kiadás 2.147,412 frt 42 1/2 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 52,588 frt 57 1/2 krral.

Fiúme szükséglete az előirányzat szerint 81,230 frt, tényleges kiadás 43,069 frt 67 kr, s így előirányzatnál kevesebb adatott ki 38.160 forint 33 krajczárral.

Állami számvevőszék kiadása az előirányzat szerint 158,000 frt, tényleges kiadás 155,318 frt 88 1/2 kr, s így az előirányzatnál kevesebb adatott ki 2681 frt 11 1/2 krral.

Miniszterelnökség. Előirányzat 328,680 frt, tényleges kiadás 324,264 frt 60 kr, tehát kevesebb adatott ki 4415 frt 31 krral.

Ő felsége személye körüli miniszterium. Előirányzat 70,314 frt, tényleges kiadás 66,165 frt 27 1/2 kr, tehát kevesebb adatott ki 4148 forint 72 1/2 krajczárral.

Belügyminiszterium. Előirányzat 10,007,814 frt, tényleges kiadás 9,850,528 frt 60 1/2 kr. Az előirányzatnál az egyes címeknél több adatott ki 61,785 frt 86 1/2 krral, s kevesebb az egyes címeknél 219,071 frt 26 krral.

Pénzügyminiszterium. Előirányzat 47,630,999 frt, tényleges kiadás 46,242,444 frt 62 kr. Az előirányzatnál több adatott ki az egyes címeknél 1.974,733 frt 35 krral, s kevesebb az egyes címeknél 3.363,287 frt 73 krral.

Közlekedési miniszterium. Előirányzat 5.108,790 frt, tényleges kiadás 4,647,743 frt. 2 fr. Az előirányzatnál több adatott ki az egyes címeknél

„HAZA” életbiztosító és hitelbank

10,000 darab részvényére.

A „Haza” életbiztosító bank működését 1867. év végével kezdte meg, s már az első évben oly fényes eredményt mutatott, hogy a bank a hasonló intézetek sorában csakhamar az első közt foglalt helyet. A következő évek rendkívüli eredmények által tökéletesen igazolták az ezen új intézethez kötött reményeket, ugyannyira, hogy a lefolyt négy első üzleti évben a bank a biztosított feleinek kifizetett nyereségen kívül részvényeseinek

11 1/6 %

átlagos osztalékot adott, és ma már közel **20 millió forint** érvényben álló biztosításai után csak biztosítási díjakban:

Egy millió forint

körüli évi bevétele van. Különböző tartalékaiban a múlt évi mérleg szerint:

1.247,506 forint 43 krnyi

tőkéje van félre téve.

A banknak ügynöki hálózata, mely 1418 egyénből áll, ma már Ausztrián és Magyarországon kívül Szerbiára is kiterjed, s legközelebb Német és Olaszországot, valamint Oroszországot is magában foglalandja.

Ezen fényes eredmények arra ösztönözték a „Hazát”, hogy hatáskörét nagyobbítva a banküzletet is működési körébe vonja.

Ezen célból a „Haza” eddig 150 frttal befizetett 2000 db részvénytőkéjét 13,000 db 200 frttal teljesen befizetett új részvényre s a régi 2000 darabra leendő 50 frttal befizetés által

3.000,000 frtra

emelni határozta. Ezen 13,000 db új részvényből 2000 db az eddigi részvényesek számára fenntartatik, a többiből pedig 10,000 db aláírásra kerü.

A közgyűlésileg határozott s a m. kormány által helybenhagyott alapszabályok szerint ezentúl a bank hatáskörébe tartoznak:

a) az életbiztosítási üzletnek minden nemei;

b) kamatozó pénzbetételek átvétele;

c) letétemények átvétele;

d) hitelegyletek alakítása s a hitelt élvezők váltóinak leszámítolása;

e) oly váltóknak való leszámítolása, melyek legalább három aláírással ellátva, ezen váltók akár Pesten, Budán, vagy más kereskedelmi helyeken is lehetnek fizetendők. Azonban csak két aláírással ellátott váltók is leszámíthatók, ha az aláírók hitelképessége teljes biztosítást nyújt;

f) váltóknak visszleszámítolása, ha azok a bank tulajdonába átmentek;

g) pénzbehajtási üzlet;

h) előlegezési üzlet előlegeknek nyújtása által tőzsdeileg jegyzett értékdarabokra egyszerre vagy részletekbeni visszafizetés mellett, valamint ily értékdaraboknak bizományképeni adásvevése, vagy pedig folyó számla mellett folyó számlára értékpapiroknak biztosítékképp letétele ellenében;

i) kölcsönadás jelzálogra.

A „Haza” következő kormány alatt áll:

Elnökség:

Elnök: gróf **Forgách Antal**, k. belső titkos tanácsos, több lovagrend vitéze, magyar országos képviselő sat.

Gróf **Nádasdy Lipót** k. belső titkos tanácsos, Komárom megye örökös főispánja.

Alelnök: Gróf **Szapáry Gyula**, országos képviselő Pesten. Koromlai lovag **Schey Károly** Bécsben.

A választmány tagjai:

Bottlik Lajos vasuti igazgató.
Ertl Károly köz- és váltó ügyvéd.
Báró Földváry Lajos nagy-birtokos.

Holltscher Fülöp nagy-kereskedő.
Kramer Jakab kereskedő.
Mandl Ignáz J. nagy-kereskedő.

Muráty Szilárd nagy-birtokos.
Dr. Mandel Pál hites ügyvéd.
Báró Orczy Bódog.

Siráky Ede nagy-kereskedő.
Gróf Széchenyi Ödön nagy-birtokos.
Takácsy Miklós házbirtokos.

Az igazgatóság:

Pesten:

Grabovszky György nagy-kereskedő.
Koppél L. M. nagy-kereskedő.
Szumrák Frigyes nagy-kereskedő.
Nádasy György nagy-kereskedő.

Bécsben:

Kolischer József nagy-birtokos.
D'Israeli Mosco a D'Israeli & Benvenisti — bankház
főnöke Bécsben.
Gróf Hardegg Domokos nagy-birtokos.

Vezérigazgató: Kiss Zsigmond.

(444)

(2—2)

Aláírási feltételek.

1. §. A részvények kibocsátása **f. évi december 9-en** alanti helyeken történik, hol

BÉCSBEN: az osztrák börze- és váltóbank.
„ az osztrák börze- és váltóbank váltóháza.
„ az osztr. magy. leszámítoló és hitelbank.
„ a „Haza” vezérügynöksége.
PESTEN: a „Haza” életbiztosító és hitelbank.
„ az osztr. magy. leszámítoló és hitelbank.
GRÁTZBAN: az osztr. magy. leszámítoló és hitelbank.
PRÁGÁBAN: a „Haza” vezérügynöksége.
TRIESTBEN: a „Haza” vezérügynöksége.
„ a triesti bankegylet.

LEMBERG: a „Haza” vezérügynöksége.
„ a galicziai jelzálogbank.
GYŐRŐTT: a „Haza” főügynöksége.
„ a kereskedelmi bank.
MAROSVÁSÁRHELYT: a „Haza” vezérügynöksége.
ARADON: a „Haza” főügynöksége.
„ aradi kereskedelmi és iparbank.
BRÜNNBEN: Morva letéti és váltóbank.
VELENCZÉBEN: Errera et Vivante.
UNGVÁRON: kereskedelmi és iparbank.
POZSONY: nyugoti magyar leszámítoló és hitelbank.

BELGRÁDON: a szerb bank.
KASSÁN: a „Haza” főügynöksége.
„ a kassai népbank.
MISKOLCZON: a „Haza” főügynöksége.
„ a borsod-miskolci kereskedelmi és hitelbank.
NYIREGYHÁZÁN: a nyiregyházi kereskedelmi és iparbank.
NAGYVÁRADON: a nagyvárad kereskedelmi és iparbank.
BESZTERCEBANYÁN: a besztercebányai bank-egylet.
SOPRONBAN: a soproni leszámítoló bank.
PÁPÁN: a kereskedelmi bank.

előleges aláírásokat elfogad:

KÖSZEGEN: a nyugot-magyarországi jelzálogbank.
„ a takarékpénztár.
SZOMBATHELYEN: a leszámítoló bank.
KIS-CZELEN: }
SÁRVÁRON: } a takarékpénztár.
ROZSNYÓN: }
DEBRECZENBEN: a „Haza” vezérügynöksége.
„ a debreczeni kereskedelmi és iparbank.
SZEGEDEN: a „Haza” képviselősege.
N.-KANIZSÁN: a soproni leszámítolóbank fiókja.
ÉRSEKÚJVÁR: a takarékpénztár és hitelintézet.

részvényenként 215 frtjával s a folyó kamatok megtérítése mellett.

2. §. Minden részvényre 15% vagyis 30 frt készpénzben vagy pedig a börzén kelendő értékpapirokban teendő le az aláírás alkalmával; készpénzbeli óvadék 5%-al kamatosítottatik.

3. §. Netaláni tulajjegyzés esetében aránylagos leszállítás fog történni.

4. §. a repartitóból származó részvények az óvadék elvesztésének terhe mellett vagy legfőlebb f. é. december 18-ig teljes befizetés és a folyó 5% kamatok megtérítése ellenében átveendő vagy pedig ideiglenes részvénybizonylatok, illetőleg a részvények lebélyegezése ellen

1872 december 18-ig	35 %	vagyis	70 frt o. é.
1873 január 15-ig	25 %	„	50 frt o. é.
1873 február 15-ig	25 %	„	50 frt o. é.
1873 martius 15-ig	22 1/2 %	„	45 frt o. é.

5%-os kamatokkal együtt leteendő, és legkésőbb azon napon az illető részvények — ott a hol jegyeztettek — átveendő. Az első részlet letételekor, illetőleg a teljes befizetések alkalmával a letett óvadék visszaadatik, illetőleg elszámoltatik, ha az készpénz által volt képviselve.

Aláírási nyilatkozatokra vonatkozó nyomtatványok az aláírási helyeken kaphatók.

Bécs, 1872 november hóban.

Osztr. magy. leszámítoló és hitelbank.

Osztr. Börze- és Wechslerbank.

